

Cultura i Mitjans | Teresa Ferré | Actualitzat el 12/07/2018 a les 09:43

Humor absurd, precisió tècnica i poètica de la quotidianitat

Los Galindos presenta "Udul" al Grec, un espectacle que "ens ha captivat, divertit i deixat sense alè des del principi fins al final"

Los Galindos ha presentat «Udul» al Grec | Los Galindos

La veterana companyia Los Galindos ha plantat la seva *irta*, espai de fusta i lona que s'inspira en les llars dels nòmades mongols on actua des del 2011, a la plaça Margarida Xirgu. Hi presenten *Udul* en ocasió del Grec, aquesta invenció que defineixen com "crit llarg de veritats incontrolables?", que si ara us la perdeu, a final d'any tornarà a Barcelona en el marc de la programació del Mercat de les Flors.

Guiats pels artistes, com si ens convidessin a casa seva, els espectadors anem seient al voltant d'aquesta petita pista que des de fora imaginàvem més gran. Arrenca l'espectacle amb l'humor d'un vodevil de cortines que s'obren i es tanquen, amb la presència de l'absurditat de la vida quotidiana i certa estranyesa i imperfecció en les relacions humanes. Ni un sol mot, moviments una mica grotescos, efectes sonors que marquen perfectament el compàs i protagonisme d'una catifa que arribarà a ser un personatge més de l'espectacle. Expressió màxima de grapa pallassa de Marcel Escolano que es posa als presents a la butxaca en un obrir i tancar d'ulls i rient del mort i de qui el vetlla.

Ni la calor va arronsar el públic, més i més bocabadat a mesura que avança l'acció gràcies a l'aposta de la companyia, que ha evolucionat del risc a la precisió tot mantenint l'equilibri entre tècnica i sentiment. Cal afegir-hi també el magnetisme de l'espai i la distància curta. Aquest darrer

element, la proximitat entre artistes i espectadors, és la massa mare del pacte de confiança incondicional que s'estableix al llarg de l'hora d'espectacle.

D'aquesta manera l'espectador queda captivat per la velocitat que adquireix la bicicleta comandada per Benet Jofre, inici del número amb Anna Pascual fent acrobàcies que ens va emocionar profundament. Tampoc parpelleja ningú quan la mateixa Pascual es planta a un pam de nas en ple vol amb el pal xinès, o en el moment de trapezi magnífic de Bet Garrell.

Aclamació final unànime, sense diferències d'edat ni de condició. *Udul* ens ha captivat, divertit i deixat sense alè des del principi fins al final. No ho dubteu, cal aprofitar i gaudir d'aquesta joia allà on faci parada.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=QoX0E4t-IZg>